

Előfizetési feltételek.

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . 9 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és korcsmáro-
sok részére az Italmérők
Közlönyével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölnék.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóból.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.
többszörített 1 1/2 kr. fe-
tentő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőkörök, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
kötelenes díjkezelésben
részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle há-
I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Ujév napján!

A ujév első napja az emberi szellem két megnyilatkozásának ad különösen létet, az egyik a visszaemlékezés, a másik a jövőbe vetett remény.

De ez a két megnyilatkozás is sokféleképpen nyer életet, aszerint, amint a család tagjában, a magán emberben, a közélet férfijában, vagy éppen a nyilvános élet organumában, a sajtóban jut kifejezésre.

Mi, kik a mai nappal a negyedik évfolyamba léptetjük lapunkat, a visszaemlékezéstől az elmúlt évre, nem irtózkodunk, mert azzal a tudattal nézhetünk vissza, hogy kötelességünket hiven teljesítettük; ehhez a tudathoz megadja a jogcímét, hogy a nagyközönség rokonszenve küzdelmes utunkban hűségesen kísért, és megaláztatás nélkül, tiszta, mocsoktalan zászlót lobogtatva, előtte haladtunk végig a harmadik évfolyamon, s értünk el a negyedikhez.

És zászlónk tiszta és mocsoktalan, mert becsülettel tartottuk be ebben az évben is elejétől fogva vallott programunkat.

Ez a program meg volt írva és meg lesz írva újra sokszorosan e lap hasábjain. Nincs is szükségünk tulajdonképp a visszaemlékezés során a beszámolóra. Ám lehet, hogy vannak, kik a multa nem tisztán emlékeznek, vagy emlékezni nem akarnak, s így megengedhetők tartjuk, hogy végig fussunk ama főmomentumokon, a melyek utunkat jelzik.

Lapunk alapszámja a társadalmi osztályok békéjének ápolása és az egészséges fejlődésnek ez által való biztosítása.

Ezen eszme által vezéreltetve, a társadalmi osztályok közti ellentétek elsimítása volt egyik főcélunk és gyengéd kezekkel igyekeztünk elsimítani minden olyan esetet, a mely alkalmas lett volna az ellentét szítására; de viszont erélyes kezekkel nyultunk mindig oda, ahonnan az ellentétek mesterséges ápolását véltük származni.

Ebben a küzdelmünkben a demokratia szent tana hevitettek anélkül, hogy embergyűlöletben ástuk volna magunkat az eszmény és való lét közti ellentét miatt, a nélkül, hogy demagogiára ragadtattuk volna magunkat, az eszményi lét megvalósítását gátló akadályokért.

Igen, küzdelmünkben soha nem appelláltunk hitfelekezeti szenvedélyre, céljaink érdekébe soha nem támaszkodtunk a hatalom vagy pártpolitika eszközeire, meg nem tévesztett utunkban ellefeleinknek sokszor tanúsított gyűlölete, és nem ragadtuk magunkat hasonló nemtelen érzelmekre. Őszintén becsültük meg a jót, bárki is teremtette azt, dicséret, hozsanna és az elismerés habérját fűztük nem egyszer olyanoknak, kik irántunk, nagyon jól tudjuk s nagyon jól ösmerjük őket, a jóakarát egy legkisebb parányával sem viselletnek. De mi tudtuk és tudjuk azt, hogy aki a közélet nagymezéjén mozog, áthatlan pánczéllal legyen felvértezve, amelyen megtörök az elfogultság, az egyoldalú ellenszenv nyila. Legyenek meggyőződve ellenfeleink, hogy még nyo-

mot sem hagyott a nyil, akár nyíltan, akár alattomban lett az világgá bocsátva. Ilyen felfogással azonban megengedjük viszont magunknak, ha sebet ejtettünk igaz lélekkel, arra a győzedelem érzetével gondoljunk vissza, melyet hegeszszzen be az az fr, hogy nemes fegyvertől származott, mely nemes ellenfél előtt még tisztelni is tud.

Ezen küzdelmünk gyümölcskegyen örvendő tapasztaltuk, hogy a társadalom különböző osztályai mind jobban közelednek egymáshoz, hogy a társadalom közös érdekeiért közös erővel buzgólkodjanak; a kezdet útján vagyunk még sok tekintetben, de a jóakaró törekvés kezdete a győzedelmes végbiztosítéka.

Nemes hévvel harcoltunk a culturalis intézményekért, az egyesületi élet fejlesztése érdekében, a közművelődés ügyéért, a humanismusért, a jótékonyságért.

Kiváló szószólói voltunk mindig a nemzeti színészetnek, s ezt hazafias törekvésében támogattuk, s soha nem segítettünk olyanban, hogy érdekük sértessék.

Harcoltunk a közigazgatás fontos érdekeiért, a közigazgatás fejlesztéseért.

Szavunkat hallattuk a liberális szellem védelmében, a felvilágosodott, modern korszak követelményeinek megvalósítása érdekében. Nem ösmertünk itt alkut, s csak hazánk egészséges, modern fejlődése lebegett szemünk előtt.

Felemeltük szavunkat, ha a főjdmivélésügy fontos érdekeiről volt szó, s ebben a küzdelemben sem engedték soha a pártpolitikát győzedelmeskedni, mert a szoron-

TÁRCSA.

KATÓKA.

(A Gömör eredeti tárczája)

Ki tudja mi mindent beszélt össze-vissza neki az az urfi. Még most is ott szorongatja kezében azt a rózsát, mit rá erőszakolt; ott szorongatja és bálul maga sem tudja mért, de érzi, hogy kicsit el van kábulva, a szíve még erősen dobog. Mit is jött ide az az urfi, mit beszélt neki annyi mindent össze-vissza, nem úri dáma ő, a boldogult iskolamester leánya csak szegény egyszerű, miveletlen teremtés, ki a faluja határán kívül nem volt soha, a világról csak annyit tud, hogy a faluján kívül is laknak emberek még, hogy van több szegény is, mint ő, de olyan szegény több nincs. Nincs, nincs! Egyetlen vagyunk a kis ház, egy darab földecske, meg a riska téhen, amit maga az öreg mester lassanként összecsuporgatva szegény fizetéséből birt szerezni. Igen, nincs neki senkije, csak az édes anyja, az a szegény öreg asszony, nincs gazdag rokonsága, hogy támogatná. Szegényen élnek, szegénységben, de békességben. Hát csakugyan nincs senkije, de hogy nincs . . . ah! milyen édesen gondolt rá, hogy elfutotta a pirosság gyöngye fehér arcát, milyen erősen dobog a szíve, ha arra a valakire gondol a ki mégis van.

Boszúsán dobta el a rózsát — ah! mit, minek tartja a kezében, ha Károly meghallaná, hogy mástól rózsát fogadott el. S újra elpirult. Károly, szegény Károly, mit mondana, az a jó

fiú; talán most is tanul, lázasan tanul, sietve ő érte, hogy minél hamarabb vége legyen, hogy minél hamarabb hivatalt kapjon. Hivatal! Milyen jó lesz, milyen édes felesége lesz a Károlynak, csak neki fog élni, ha ő dolgozik, majd oda ül az íróasztala mellé s költögetni fog, ha elfárad az írásban majd olvas fel neki. Milyen szívesen fogja tenni. Hogy várja majd az udvaron Károlyt, ha haza jön. Lecsókolja arcáról, homlokáról a fáradságot. Milyen boldog lesz! Lesz kis házuk, meg egy kis kert, hol majd együtt üldögélnek Károlylyal. Milyen jó lesz. Milyen jó lesz. Ah! rég nem irt Károly, talán valami baja van, sokat dolgozik szegény, neki sincs senkije a ki segitné. Az öreg postamester nem hagyott rá semmit, csak az édes anyját, meg az apró testvéreit. Szegény fiú . . . egy év, két év s aztán, aztán egymásé lehetnek. Milyen óhajta várja ezt a pillanatot. Szereti, szereti nagyon Károlyt, hiszen együtt nőttek fel, kis koruktól ismerik egymást . . . Igen irni fog neki, hogy egy . . . ah! minek, a Károly csak bosszankodni fog. Minek zavarná meg, hisz úgy se fog többet eljönni, legalább nem fog vele beszélni. De minek is jött el ide, minek i beszélt neki annyit . . . maga Katóka, engedje meg, hogy így szólítsam, maga Katóka olyan . . . higgye meg igazán beszélek ám, olyan anygali, igen olyan anygali teremtés . . . milyen szép szeme van, milyen aranyos kis szája . . . Katóka maga nagy bűvész, engem egészen megbabonázott. Katóka nézzen rám, Katóka úgy, olyan haragosan, látja így szép. Húzza össze a szemöldökét úgy Katóka, látja így még szebb . . . azért is mondom, hogy

még szebb . . . s most haragudjon. Adja ide azt az anygal kis kezét . . . nem . . . no jó . . . majd én fogom meg . . . ne féljen Katóka . . . úgy e furcsa, hogy megfogom, nézze csak, mit mondana, ha megcsókolnám a kezét . . . no ne piruljon el Katóka, nem tréfálok én, igazán megcsókolnám a kezét . . . no mi van abban . . . kezét szoktak csókolni, hogy maga szegény lány meg én nagyságos úr vagyok. . . . Higgye meg Katóka, szívesen cserélnék, ha ilyen szép . . . no ne féljen Katóka, nem bánom én. Vagy haragszik, no hát akkor másról beszélék. Nézzen rám Katóka, nézzen a szemembe . . . mit fél . . . mondja csak szereti a szép ruhát . . . szeret kocsikázni . . . szeretné, ha azt mondanák, hogy szegény asszony . . . lássa, lássa Katóka, maga bohó, úgy fél mintha megakarnám ölteni. Nem Katóka, én nem bánom magam . . . szeretném. Hát ne piruljon el, vagy haragszik, ha azt mondom, hát gyűlölöm, nos jobb, ha ezt mondóm . . . Katóka vigyázzon, gyűlölöm, gyűlölöm . . . hogy majd meghalok magáért úgy gyűlölöm; Katóka kapott már valaha valamit ajándékba . . . hát nem úgy értem . . . nem karácsonyi, újévi, hanem . . . hanem úgy . . . no ne piruljon Katóka . . . nézze ezt e virágot, elfogadja tőlem, úgy el . . . úgy, úgy . . . lássa Katóka, szép Katóka tud maga jó is lenni . . .

Ez utálatos, utálatos . . . ne, ne rózsá, zűzódj össze . . . az utálatos, hogy mert velem úgy beszélni. Csak itt volna Károly . . . igen én szegény vagyok, azt hiszi . . . — Sirva fakadt szegény Katóka, a fehér kötényébe rejtette arcát és sirt nagyon, mert tudta, hogy — szegény . . .

gatott magyar földművelésügy felvirágoztatása s nem politikai érdek lehet az egyedüli cél. És minthogy a közgazdasági reformok végrehajtására eddig csak egy intézményünk, a megyei gazdasági egyesület van, követeltük annak létrehozását, kifejtettük e téren is a teendőket sokszor.

Az ipar ügyében az ipari szakoktatás fejlesztéséért küzdöttünk kiváltképpen kitaratóan, de felkaroltunk sok fontos ipari kérdést, a kis ipar és gyáripár parallel fejlesztése érdekében.

A forgalmi politika terén nagyon éber tevékenységet fejtettünk ki. Minden alkalmat megragadtunk, hogy vasutügyünk fejlődését előmozdítsuk, s állíthatjuk, hogy sok építkezés ejtetett meg kezdeményezésünkre, amellyel serényen harcoltunk az új vasutvonalak megalkotása érdekében.

A nemzeti eszméért lelkesen harcoltunk mindenkor s kérelmetlenül sujtottunk minden törekvést, amely a magyar állam-eszme, alkotmány és testvéri egyetértés ellen volt irányulva, de testvéri jobbot nyújtottunk oda, hol nemzetiségi testvéreink igaz és őszinte honfitársaknak bizonyultak.

Soha senkinek a vallási érzületét meg nem sértettük és vallási vitát nem provokáltunk, a merev felkezesítéssel nem tápláltuk, nem szítottunk felekezeti és vallási viszályt. Ellenkezőleg e téren különösen is a béke hívei voltunk.

Ellene voltunk mindig, hogy társadalmi intézmények, amelyek az emberiség javának előmozdítására vannak hivatva szolgálni, politikai titkos célzatok érdekében használtassanak fel, s ekként a társadalmi élet feldulassék.

Küzdöttünk a kétszínű, ravasz emberek machinációi ellen, kik egyéni célok és érdekre kívánják a közéletet kiaknázni. Küzdöttünk azok ellen, kik nem ösmerik a gentleman szellemét, s a társadalomban az alj-nép gondolkodását, szellemét és modorát óhajtották megvalósítani, s a nyilvános organumokba az utcai hangot igyekeztek bevinni. Harcoltunk a nyilvános hazugságok, rágalomok és piszkolódások ellen és mindig az előkelő gondolkodás és hang volt ideálunk.

Az öreg mosóné nem tudta mi baja lett a lányának. Egyszerre megváltozott. Szórakozott lett, nem dalolt annyit, mint azelőtt. Ha kérdeste, hogy mi baja, mért olyan gondolkodó, egyszerre össze rezzent, mint a csinyen ért gyerek.

A virágos kert is megérezte Katóka kedvetlenségét; szegények közt ki vert a dudva, elsatnyította őket. Senki se öntözte, a kupácska rozsdásodva ott állott a kert ajtajánál, ott állt a kis kapa is.

A virágok mintha kíváncsian dugták volna össze fejcséskéjüket egymást kérdegetve; mi érte Katókat, mi baja Katókanak?

Katóka, Katóka, kiáltott utána az anyja — Katóka itt a kis kosár, vidám magaddal a pincsit is, de aztán sokáig ne maradj Katóka!

Valami sejtelen szállta meg az uton Katókat, valami sejtelen, mi csak a tiszta lelkek sajátsága. Ment, száz és száz gondolat villant meg előtte. Minden eszébe jutott a mit eddig átélte, eszébe jutott az az egyszerű ház, melyben mint kis gyermek játszott a kormos cizciával. A kormos czieza egyszer megkarmolta azóta a pinesit szerette. Eszébe jutott az öreg mester, az apja szelid törődött arczával. Szegény öreg, hogy szerette őt, mindig mondogatta, Katóka, jó Katóka, aztán jó légy. Igen ezt mondta utoljára is, ez volt a szava: én elmegyek, de látni foglak, Katóka jó légy. Többet nem szólhatott; másnap ott feküdt s nagy asztalon kopersóban kiterve a szép szobában. Eszébe jutott Károly is, kit mindig úgy szeretett, mint testvérét, de azon a nap, mikor vigasztalta, azon a nagyon szomorú napon érezte, hogy jobban szereti, jobban. Megfogadták, hogy egymással lesznek. Károly, Károly ez a név rajzolódott előbe mindenben, ezt a nevet hallotta mindentünnen.

Csak itt lenne — susogta, csak itt lenne, most hogy megnyugtáná szegény szívét. Fél, nem tudja mitől, kitől. De mit fél, hiszen csak a földre megy ki, megnézni, hogy nagyra nőtt e már az ültetés. Hányszor megtette ezt az utat,

Küzdöttünk a jog, igazság, erkölcs s tudomány uralmáért és harcoltunk, ha ezek csak czégérül használtattak, éppen a szép eszmék elnyomására.

Lelekített a szabadság, testvériség és egyenlőség, s küzdöttünk, hogy ez elvont eszmék minél tökéletesebb megvalósítást nyerjenek.

Harcoltunk jelző ezen általános keretben, különösen meleg szívvvel és lelkesedéssel ápoltuk vármegyei ügyeink minden téren való fejlődését és ebben Rimaszombat haladásának is legőszintébb hívei voltunk.

De harcoltunk sokoldalúságát, céljainak nagy tömegét egy vezércikk szűk keretében egybe foglalni nem tudjuk, le kellene ahhoz ide újból nyomtatni az elmúlt évfolyamot; elég, hogy a közvélemény tudatában él harcoltunk jelentősége, elég, ha a közvélemény annak minden forrásáról tudomást vett már eddig is.

És a múlt, az abból merített következetesség arra utal bennünket, hogy amik voltunk eddig, azok maradjunk a jövőre is, s küzdelmünkben miként eddig is a legjobbakat láttunk oldalunkon, s a legjobbak oldalán állottunk, úgy a jövőben is ugyan azokkal harcoljunk, és e harcban szívesen lássunk mindenkit, ki velünk egyet érez.

A közélet kétes jövő képei, kétszeres éberségre intenek.

Igy indulunk a negyedik évfolyamnak.

Szinészet Tiszolczon

Folyó hó 23-án emlékezetes estéje volt Tiszolcznak. Minden zaj, dobverés nélkül bevonult a magyar színészet Tiszolczra. S minél szerényebben léptek fel színészeink s minél kevésbé használták fel agítálsra fellepésüket, annál melegebb fogadtatásban részesültek.

A »Szultán« című operette került színre. A tiszolci terem, mely körülbelül akkora, mint a rimaszombati rózsabeli díszterem, teljesen megtelt, és ott volt Tiszolcz intelligentiájának színe-java, s kellemesen hatott a teremben, hogy a nagyszámú magyarság mellett tót-ság is volt jelen.

A közönség nagy érdeklődéssel várta az előadás megkezdését, s alig, hogy az első jelenetek lejátsszódtak, a meglepetés moraja futott a termen végig.

Színészeink ügyessége, intelligens fellépte, a costumok fényes, a játék distingvált volta, az

még az erdőbe is betért virágot szedni és soha semfélt. De most ki tudja mitől fél. Sielve ment az erdő mellett, mintha minden fa mellől valami gonosz szellem lesse, mintha minden bokorban valaki, valami gonosz ember leskelődne. Pedig senki nem volt ott. A rigó kopácsol a fak oldalán s egy-egy madár ugrált, csörömpölt a bokorban.

Ah mit félek, — bátorította magát. Pincsi. Pincsi, jöjj siessünk, egy-kettő előre kis kutya, szaladj . . . ucczu, szaladj kis öreg. Nos lustálkodol? Nem kapsz puha kenyert, se eszot . . . szaladj. Még most se, nem szeretlek, a Marcsa csirmost . . .

— Meg engem szeret ugye Katóka — szólalt meg egy hang Katóka mögött. Az urfi volt a Caesar kutájával.

— Jó napot Katóka, jó napot. Ugye megijedt . . . nos, ne féljen . . . ketten mehetünk. Hová megy? Milyen szép kosárkája van, hogy illik az a szalma kalap a fejére . . . ni kutya is van, ezzel beszélgetett . . . Caesar aztán békességben légy a kis kutyaival, mert kikapsz . . . Hogy kipirult Katóka . . . ne siessen olyan nagyon, menjünk lassabban . . . szereti a buza-virágot, nézze itt van egy, tegyük mellé egy szálló füvet, így . . . pompás . . . illik az arczához . . . kék a szeme is . . . két csokor buza-virág . . . hogy illik, hogy illik . . . no ne piruljon el, igazán mondom . . . Hát akarja-e még, hogy gyűlöljem? akarja-e? . . . mondja kedves Katóka . . . ugye nem haragszik, ha így szolítom, hogy is haragudhatna ilyen kedves . . . talán haragszik?

— Nem haragszom, de én szegény . . .

— Ne folytassa, úgyis tudom mit akar mondani, hogy szegény leány . . . Jól van jól, tehet arról maga kedves Katóka . . . nos, ne szomorkodjon, lássa én ugy szeretem magát, hogy mindenem odaadnám. Ah, istenem azt gondolja Katóka, hogy én boldog vagyok . . . mondják van pénze . . . igen, igen az van . . . Higgye

énékszámok ügyes előadása olykor-olykor valóságos tapsvihart idézett elő.

Mire az előadás véget ért a tiszolcziai színpad elismerésüket kifejezni a színészek sikerült estéje felett. Bazilidesz János kijelentette, hogy ilyen distingvált, intelligens társaság nagyon szép missiót teljesíthetne Tiszolczon a művészet békés munkájával. Ambrózy József ügyvéd, a magyar színművészet lelkes pártfogója, ki bizalmát előlegezte és már előzőleg mindent elkövetett az est sikerülte érdekében, sőt a nagy termet saját költségén fűtette be, bizalmát fölmulva látta az est sikerében, amely anyagilag is elég kedvezően zárult. Lapunk felelős szerkesztője, Szeless Ödön, munkatársa Komáromy István, és kiadója Náray J. A. által volt képviselve a szép estén. Előadás után a közönség egy része Bazilidesz János ural az élén a színészek társaságát felkereste, s reggelig tartó mulatsággal ünnepelték a sikerült estét. A mulatság közben nem hiányoztak a sikerült tósztok sem, amelyekben Tiszolcz műpártoló, hazafias közönsége volt ünnepelve, amely a békés cultura zászlaja alatt egyesíti polgárait, ünnepelve volt a színészet, mely előmozdítja, hogy az emberek a cultura hazafias munkájában egyesüljenek s a hazafias érzelmeket a színészet útján is ápolják. Rokonszenvesen fogadták Gyürky Pál azon kijelentését, hogy a békés, hazafias együttműködés legyen Tiszolcz jövő jelszava.

Bazilidesz János meghívta a színészeket egy másodszori előadásra, és pedig minthogy a dec. 27-ére tervezett előadás az intézők távolléte folytán meg nem tartható, újév utánra, — a mely alkalommal fényes bankettel óhajtlák fogadni a színészeket. — Ez a tervezett előadás azonban már alig fog megvalósulni, mert a színészeknek Rozsnyóra kell utazniok. Valóban sajnáljuk, hogy a színészek itteni évadjuk végén határozták el magukat Tiszolczra menni, s így nincs már idejük, hogy a multkori sikerült estének sikerült folytatást is teremtsenek meg.

H I R E K.

Tisztelt előfizetőinek, olvasóinak,

és munkatársainak

BOLDOG ÚJ ÉVET KIVÁN

Rimaszombat, 1895. január 1.

A »GÖMÖR«

szerkesztősége és kiadóhivatala.

meg szívesen oda hagynék mindent . . . mindent magáért. Katóka, mindent. Lássa én nem vagyok olyan, mint más, nekem boldogság kell, boldogság . . . Fél e még . . . ugye nem fél . . . majd segítetek vinni a kosarat. — Adja ide . . . ne féljen, nézzen a szemembe, van e ott valami gonoszság? . . . Adja ide a karját kedves Katóka. Jobb így menni . . . Milyen formás kis keze van . . . pedig sokat dolgozik, ugye szeret dolgozni? . . . Lássa azok az úri dámák, azok csak keresztbe teszik a kezöket . . . Utálom őket csak fecsegni tudnak, meg öltözködni . . . Szegény Katóka, mennyit kell dolgoznia, mennyit. Milyen szívesen dolgoznék én is, de én boldogtalan vagyok . . . nagyon az, Katóka . . . Elmegegyek valahová Afrikába, elásom magamat az emberek előtt . . . megyek oda, . . . széttepetem magamat valami vadállattól, minek is élek . . . minek . . . Katóka maga sir . . . lássa én boldogtalanabb vagyok, pedig milyen boldoggá tehetne valaki . . . igen valaki . . . Édes Katóka tudna-e szeretni? . . .

A kigyó szorosán fogta át áldozatját, ügyesen lesett, ügyesen, számitóan ragadta meg az áldozatot.

Egy pillanatra megrettent a tiszta szemek ártatlan nézésétől. Minden tagja reszketett. Örült vére lázasan csengte fülébe: siess te számár!

Aztán még szomorúbb lett a kis kert virágjainak sorsa. Még jobban felburjánzott a dudva, senki se nézett utánok. Szegény ártatlan virágokra rá se mert nézni Katóka. Mit keresne a virágok között, mit. Szomorúan bámult az elhagyott kiskertre . . . Károly jutott eszébe, érezte, hogy jobban szereti, mint bármikor is.

Bement a szobába; mennyi küzdelemben került, míg letudta írni a kis darab papírra kóza betűkkel: »Károly, édes Károly ne tanulj már értem — nem érdemlem.« Hogy fajt az az ártatlan tiszta lelke.

Ruik László.

— **Kinvezések.** Járosy Endre, a tiszolci áll. elemi iskola igazgató-tanítója, ki a magyarosodás terjesztésének azon exponált vidéken lelkes bajnoka volt mindenkor, a rozsnói állami elemi iskola igazgatójává nevezetett ki a vallás és közoktatásügyi miniszter által. — A helybeli kir. törvényszékhez legközelebb Csutor Árpád nevezetett ki irnokká.

— **Farsangi naptár.** Az ez idei farsang a mai nappal beköszöntött, s ime már is tudhatjuk, hogy mely mulatságok vannak készülöben. Ma este a helybeli kath. olvasó-egyletben lesz egy szűkebb körű estély, műkedvelői szini-előadással egybekötve. — Ugyanezen törekvő fiatal egylet folyó január hó 13-án a »Három Rózsa« nagytermében, 80 kros belépti díj mellett nagyobb szabású táncmulatságot rendez. — A tamásfalai ev. énekkar, a templomi csilláralap javára a »Gondúzó« helyiségében, 40 kros belépti díj mellett f. hó 13-án rendezi szokásos táncmulatságát.

— **A derék tanács.** Valóban jól esik, hogy hirlapirói tollunkkal a városi tanácsról az elismerés legszebb szavaival emlékezhetünk meg. — Nagyon ösmert dolog, hogy a vidéki színészet mennyi sok nehézséggel kénytelen megküzdeni. Tudjuk ezt mindnyájan Rimaszombatban, s ily körülmények közt hazafias cselekedetet visznek véghez mindazok, kik hivatottságuknál és tehetségüknél fogva a színészetet támogatják. A város is helyesebb fogta fel, hogy mivel tartozik e nemzeti ügynek, midőn a színészetnek a befizetett teremdíjakat, mint szubventiót egészen visszaadta, vagyis a teremdíjat egészen elengedte. **A hazafias tettért a hazafias sajtó elismerést szavaz.**

— **Korcsolya-estély.** A dr. Löcherer Tamás elnök és Gazda Pál titkár ügyes vezetése alatt levő korcsolya egyesület ós hagyományaihoz híven nemcsak a jégi ünnepélyek, s a jégpopt, hanem a Carnaval szolgálatába is szokott beállani. A korcsolyával diszített kék hadi lobogó ilyenkor diadallal lesz a kaszinó termében körülhordozva, és a zászló alatt lelkes csoportosul Rimaszombat és vidéke előkelő közönsége. Így volt ez az idén is, karácsony másodnapjának estéjén, s a kaszinó terméi régen láttak ilyen szép s nagyszámú közönséget. Az elnök ifju, bájos neje dr. Löcherer Tamásné, szül. Marton Anna volt a társaság központja. Körülte csoportosult társaságunk kedves és szép hölgyei. Az első négyest 40 pár táncolt. A mulatság mindvégig lankadatlan kedélyvel folyt, s még a hajnali órákban is a dal lebegett, bár titkon az ajkakon.

— **Árvák karácsonya.** Deczember hó 22-én az esti órákban kegyeletes és lélekemelő ünnep folyt le az óvodában. Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegylete nemeslelkű hölgyei rendeztették meg az egyesület árváit karácsonyfával, hogy az egyesület családi körében élvezzék a családi örömeit, a melyektől egyébként árvaságuk által meglennének egészen fosztva. Közöltük lapunkban azon nemes hölgyek neveit, kik pénzbeli és egyéb adományaikkal a szép ünnepet létrehozták. Ezuttal ki kell emelnünk, hogy Bornemisza Lászlóné elnök, Molnár Józsefné, alelnök, Kern Adolfné igazgató, Raisz Marikovszky Emma a kivitelben és rendezésben szereztek hervadhatatlan érdemeket. A lélekemelő ünnepélyen Glauf Pál adta meg a lelkészi áldást egy szép beszéd kíséretében, mire a gyermekserceg egyik tagja mondott az árvák nevében köszönetet az egyesületnek jószágáért. Ezután következett a nagy osztzkodás, a mely a gyermeksercegnek láthatólag nagy örömet szerzett. Ruhanemű és karácsonyi édességek jutottak a gyermekeknek osztályrészül. Hálaadás és forró köszönet járt ezért a nemes hölgyek nyomába.

— **Athleta-club.** A gőmörmegei atletikai club folyó hó 29-én választmányi ülést tartott, amelyen tagajánlások folytán az egyesületbe felvétettek: Diószeghy Zsigmond, Vajda Pál, Hanvay József, Hamaliár Lajos, Baksay Dezső és Murgách Sándor.

— **Színészet-bucsuja.** Színészeink az elmúlt héten nehéz munkát végeztek, mert két napon is két előadással örvendeztették meg a közönséget, hogy azok is mulathassanak, kik az esti látogatásban akadályoava vannak. Hőfehérke, Görgy, Ripp-Ripp, II. Rákóczy Ferencz fogsága, Szultán, Lili, a Molnár és gyermeke kerültek egyáltalán jó sikerrel színre. Sajnáljuk, hogy lapunk térszűke miatt részleges kritikát nem hozhatunk, de színészeinket az eddigiekben eléggé megösmertettük, úgy, hogy Rozsnóyon mint jó ismerősöket szívesen fogják fogadni. Az utolsó előadás ma január 1-én lesz Színre kerül a Budapesten is nagy hatást keltett Czipterás című operett, úgy, hogy a társulat premierrel bucsuzik. A darab előadásához Batosy nagy előkészü-

leteket tett, a diszletek és csütönök fényesek, úgy, hogy a próbák után itélva a legnagyobb pártolást ajánljuk azoknak, kik egy jó estére vágyanak, s kik eddig is rokouszanval támogatják a színészetet. Kísérje szerencse derék házi színészeinket nehéz, küzdelmes, de hazafias missziójukban.

— **Eljegyzés.** Gaál Irén nagy-szabolosi m. kir. postamester urhölgyet, deczember hó 24-én jegyezte el Bartko Mihály a.-szlatinai ev. lelkész.

— **Hymen.** Visnyay Manó Várgederől eljegyezte a mult héten Losonczon a bájos és szép Klamarik Juliska kisasszonyt.

— **Hírek a szomszédból.** A szomszédos Tamásfalai községben karácsony előtti héten tűz volt, valamelyik gonosz indulatú cseléd felgyújtotta Molnár Lajos földbirtos szalmáját, de a gyorsan érkezett segély a tüzet keletkezésében előtotta; ez alkalommal a községi lakosok míg egyrészt bebizonyították a tűzoktató körű ügyességüket, másrészt jó földesuruk iránt érzett szeretetüket is dokumentálták. — A tamásfalai kisdudóvóban decz. 20-án tartották meg a karácsonyfa ünnepélyt nt. Glauf Pál kishonti főesperes és rimaszombati lelkész és Molnár Lajos földbirtokos, iskolaszéki elnök jelenlétében. A kedves kis gyermekek, kiknek anyanyelvük a tót, talpraesett verseskével magyar nyelven üdvözölték a vendégeket és köszönték meg az ajándékokat. Molnár Lajos úr pedig buzdító szavak kíséretében fejezte ki elismerését a hivatása magaslatán álló óvónőnek.

— **Karácsonyfa Rátkón Szép és megható ünnepély** folyt le deczember 22-én, vasárnap. Rátkón a városi kisdudóvóba járó gyermekek karácsonyfájának átadása alkalmával. A dusan felszerelt karácsonyfa előtt mintegy negyven főt ajku óvodás gyermek által előadott alkalmi magyar dalok és verseskék az egybegyűlt nagy számú közönség és szűlők örömeit csak fokozták, s teljes meglepéssel győződünk meg, hogy aránylag rövid idő alatt mily szép eredményt lehet elérni kitartó szorgalommal, ügybuzgósággal, ami az óvoda szakképzett vezetőjét, özv. Zimann Zsuzsanna óvónő asszonyt dicséri. Miután még a kisdudóví felügyelő-bizottság elnöke Faluba András városi főbíró ur szívből erőt buzdító szavakat intézett a gyermekekhez, kívánva, hogy jó magaviselettel, további szorgalommal szűlők örömeire, edes magyar hazánk hasznos tagjaivá nevelkedjenek, következett a részben egyes jöltevők adakozásából, részben a város által beszerzett ajándéktárgyak kiosztása. A szegényebb gyermekek ruha és tábbeli neműeket, a többiek különféle megfelelő emléktárgyakat kaptak elismerő buzdítással. Vajha sikerülne ily módon előmozdítani tót néptünk magyarosodását, fejleszteni a magyar nyelv s haza iránti szeretetet.

— **Tiba-lekenyei énekkar.** Harminez tagú ének és dalegyesület alakult Lekenye az ág. ev. leány-egyház kebelében Gaál Jenő okl. tanító s az egyházhívek buzgólkodása mellett — rövid kétheti fenállása alatt három egyházi és egy világi darabot beadott, kétszeri nyilvános szereplés által jelt adott magáról. Karácsony estéjén pedig az Üdvözítő születését szép énekkangokban a toronyból hirdette a hívők seregének. Ugyancsak ebben a körben a tagok olvasás és társalgás által művelődnek s a nagyon is felkapott s tönkrejutással fenyegető korcsmázástól elvonatnak Adná Isten, vajha Lekenye szép példáját minél több kis egyház követné.

— **Bálozó hölgyeink** figyelmébe. A küszöbön álló farsang alkalmából, mely az idén a kalendáriumnak szerint hosszú időn át fog tartani, igen élénknek is kezd bizonyulni, mi e végből kedves kötelességnek tesszünk eleget, amidőn tudatjuk igen tisztelt olvasóinkkal, hogy a széles, előkelő körökben közkedveltségnek örvendő Fay, Fehér és Társa cég a közelgő farsang bálj üdönségeit Páris legelső divatházaitól, mint modell-ruhák, sortiek mint pedig a legújabb bálj selyem szövetek már megérkeztek. Ezen cég szolid mérsékelt árainál és kimagasló izlésőknél fogva, már is igen sok előkelő hölgyek részéről nyertek megrendeléseket.

— **Egy szabadsághős emléke.** A branyiszközi pap vitéségéhez hasonló hőstettet látott az 1849. évi julius havában Gőmör- és Abauj-vármegyék határan, az úgynevezett Szoroskő. Mikor a munkák betörték Magyarországra, egy nagyobb csapat kozák Gőmör felé vette útját Abaujból. A gőmörmegei kormánybiztos, Hekky István rozsnói katolikus lelkészt bízta meg a népfelkelés szervezésével, ki csakhamar tekintélyes számú csapatot toborzott össze. A csapatot ő maga vezeti az oroszok ellen. De mielőtt támadást intéztek volna, Hrencsok nevű görög katolikus kántor árulása folytán az oroszok bekerítették a kis csapatot. Rövid, de hősi küzdelem után

leverettek. Hekky kereszttel és ekarddal kezében küzdött, de végre az egyik kozáknak sikerült őt lesérteni, mire borzasztóan megosonkították, úgy, hogy husz sebből vérezve lehelt ki lelkét. Holttestét Rozsnó közönsége fényesen temette el Kraszna-Horkán, sírjára Andaházy plébános az ötvenes években szerény emléket emeltetett, de ez az idő már nagyon megviselte a sírkövet. Azért most Rozsnó polgársága, — mint levelezőnk írja — mozgalmat indított, hogy városa szűlöttjének, a hősi halállal kimult szabadsághősnek méltó emléket állíttasson. A gyűjtés már javában folyik.

Ismerőseinek, vevőinek és üzleti barátainak

Boldog új életű kíván

Lőfkovics Lipót.

— **Ismét emberáldozat a likéri kohótelepen.** Tegnapelőtt a likéri kohótelep gépházában két munkás a fújtató szelepet javította, amikor is az eltávolítandó géprészt a komprimált lég kifűtötte és az egyik munkást oly iszonyú erővel lökte a dugattyúhoz, hogy az nyomban szörnyet halt.

— **Lopás.** A Rimavölgyén nap-nap mellett lopkodják el a hízott sertéseket. Így a mult napokban Serkéből ugrasztották el a tolvajokat, kik is Simoniból három drb. hízóval kárpóolták magukat a Bano János és Imre Pál kárára. Daczára, hogy fényes, heldvilágos éjszakák járnak már is több helyt főlnyitották a zárat. Ez, azt mutatja, hogy kevés a csendőr.

A legszebb ajándékok. A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevásárlásokat tegyen, a különböző csábító hirdetési ajánlatok között alig tud választani, alig tudja magát elszánni és, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél-szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg Armin és Esterházy Károlyi hangszerek, az összes fűz- és fa, fűz- és vonó hangszereken kívül zsenialis combinationu dísz- és játékhangszerek, harmonikák és harmoniumok, mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak, melyek a legszebb dalokat fűtyülnek stb. stb., egyik legszébb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nyekelből készült karácsonyfa állvány, mely ünnepélyes zenekíséret mellett lassú ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt. Ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszik, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindig zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Értesítés.

Nagyobb mennyiségű **köszön** vétele folytán abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a t. közönség

köszön-szükségletét

a legjutányosabb áron, olcsóbban mint bárki más, szállíthatjuk és pedig a mai naptól kezdve következő áron:

Métermázsánként a raktárunkban 55 kr
Waggon számra (100 métermázsra)

a házhoz szállítva — — 55 frt.

Becszes rendeléseiket várva, maradtunk
tisztelettel

JELLINEK B. és TÁRSA,

Rimaszombatban, 1895 január 1.

Egy jó házból való fiu, valláskülönbőség nélkül, ki 1—2 középiskolát végzett

tanulónak

azonnal felvétetik **Tandlich Lipót** üvegpo-czellán- s fűszerkereskedésében **Putnok**.

Árverési hirdetés.

A Dobrapataki ág. ev. egyház tulajdonát képező, egy kőre járó, törővel s pitlével felszerelt vízi malom, a hozzá tartozó lakház, kert, gazdasági épületekkel együtt 6 évre bérbe fog adni.

Az árverés 1895. évi január 28-án Dobrapatakon a bíró házában fog megtartatni, s a feltételek ugyanott megtekinthetők s az árverezni kívánók a határnapon megjelenni felkéretnek.

Dobrapatak, 1894. december 27.

Antalecz János Urbanszki, gondnok.

Van szerencsém a n. érd. közönség becses figyelmébe ajánlani, hogy rég idő óta fenálló

LISZT ÉS FÜSZER-kereskedésben

a legfinomabb fűszerek, liszt, cukor, tea, rum, cognac, valódi marosmenti (erdélyi) asztali- és csemege-borok, mindennemű ásványvizek a legfrissbb minőségben, jutányos áron, a szokott előzékenységgel szolgáltatnak ki

Különösen figyelembe ajánlom ujonnan berendezett **csemege** és **déli-gyümölcs** üzletemet, melyben mindennemű csemege-árak, ugymint: narancs, citrom, fügek, datolya, candirozott gyümölcsök, — sajtok, halak és különféle conservek a legfinomabb izlést is kielégítőleg kaphatók.

Becsés pártfogásukat kérve, maradtam

tisztelettel

HEKSCH JAKAB,

Rimaszombatban, főté, (Ethey-féle házban).

Alólirott birtokos Alsó-Szkálnok és Keczege községek határában fekvő, az alsó-szkálnoki 9. és 66. számú és a keczegi 1. és 73. tjkönyvek szerint tulajdonát képező, összesen mintegy 56 kataszt. hold terjedésű széttagolt föld és rétbirtokát három, esetleg hat egymásután következő évre haszonbérbe adja Bérleni szándékozók felkéretnek, hogy ebbeli szándékuakat a varbóczyi körjegyzőségnek vagy Alsó-Szkálnok község bírájánál jelentsék be, hol egyuttal a bérleti feltételek iránt s tájékoztatva lesznek.

Alsó-Szkálnok, 1894. decem. 26.

Fejes János balag.

Fejes Tamásné

vas- és fűszerkereskedésben Putnokon

keresztény tanoncz

azonnal felvétetik,

Gömör-Kishont t. e. vármegye közigazgatási bizottságától.

1838. — 1894. Kb. sz.

Hirdetésny.

A m. kir. államvasutak bányái állomásának kibővítéséhez szükséges területek megszerzése céljából a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter úrnak folyó évi december 19-én 84380 szám alatt kelt rendelete és az 1881. évi XLI. t. cz alapján 1895. évi január hó 5-ik napjának d. e. 9 óráján Bányáé község házában kisajátítási eljárás fog tartatni.

A kisajátításra vonatkozó tervrajz és összeírás nevezett község házában ki vannak téve és ott az érdekeltek által a fenti határidőig a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Erről az érdekeltek felek azon hozzáadással értesítetnek, hogy a kisajátítási eljárásnál megjelenni el ne mulasszanak, mivel a bizottság a kisajátítási terv felett, akkor is érdemileg fog határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelenik meg.

Kelt a vármegyei közigazgatási bizottságnak Rimaszombatban 1894. évi december hó 10-én tartott üléséből

Hámos, s. k. elnök.

4219. — 1894. tkv.

Árverési hirdetésnyilvánlat.

A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a tiszolci kölcsön-segélyszövetkezet végrehajthatónak, Sifrik István Bodnár vé. rehájtást szenvedő elleni 260 frt tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz 144. §-a s következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő, Tiszolc községben fekvő s a tiszolci 955. sztkvben foglalt Sifrik István és neje Sifrik Mária nevéen álló 2384-2390. hrsz. ingatlanokra 96 frt, a tiszolci 772 sztkvben foglalt és Sifrik István és neje Sifrik Mária nevéen álló 3492 hrsz. ingatlanra 4 frt, a tiszolci 559. sztkvben foglalt, Sifrik Sámuel, kisk. Sifrik Pál és János, Sifrik István és neje Sifrik Mária nevéen álló 654/a hrsz. ingatlanokra s urbéri erdő s legelőre 20 frt, a tiszolci 1046. sztkvben foglalt Sifrik István s neje Sifrik Mária nevéen álló 1678. hrsz. ingatlanra 198 frtban, ezenel megállapított kiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul 1895. évi január hó 17. napjának d. e. 10 óráját Tiszolc község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kiáltási árak 10%-át, azaz 9 frt 60 krt, 4 krt, 2 frt, 19 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60 t. cz, 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3383. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt szolgáltatni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. Rimaszombat, 1894. szeptember 13.

Aldorfer, kir. törv. bír.

Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A »Képes Családi Lapok« jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A »Hölgyek Lapja« című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A »Regénymelléklet« évente négy diszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen 4 frt.

A »Boríték« tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a »Képes Családi Lapok« a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művek ecsetének köszönik létüket. A »Hölgyek Lapja« mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

»Házsmár és társa« regény Benicykyné Bajza Lenkétől; »Újév« költemény Ábrányi Emiltől; »A befelé fordított kép« novella Muray Károlytól; »A nő feladata« dr. Turnowsky Mórtól; »A sötét világ« Tolnay Lajostól; »Az ifjú anya« költemény dr. Feleký Sándortól; »Az álom« G. Diószeghy Mórtól; »Bál után« Mészáros Sándortól; »Az időről« szatira Jámor Lajostól; »A szép színésznő« regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

A »Hölgyek Lapja« című divat- s »Regénymelléklettel« együtt
Egész évre 6 frt — kr,
Fél évre 3 frt — »
Negyed évre 1 frt 50 kr.

A »Képes Családi Lapok« hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Aki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy diszes emlékkönyvet küldünk.

Aki az egész évre szóló hat frtyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; aki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak 2 regényt küldünk elismerésül, s aki csak 1 frt 50 krnyi, negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A »Képes Családi Lapok«

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. saját házában.

Van szerencsénk a t. cz. fogyasztó közönség szive

tudomására hozni, miszerint

kitűnő gyártmányunk

kizárólagos elárúsítását és szállítását

eredeti gyári árban

egész Gömörvármegye részére

Strausz Lipót urra Rozsnyón

átrnháztuk, kinél

állandó készletraktárt

tartunk, hogy a fogyasztó közönség minél gyorsabban és

pontosabban kiszolgáltassék.

Megrendeléseket kérjük

STRAUSZ LIPÓT

urhoz czimezni.

Tisztelettel

Egri sörfözde r.-társaság.